

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per
drukregel.

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

De personen die zich aan den *Postrijder* zullen abonneren voor het jaar 1874, zullen het blad gratis ontvangen tot den 1^{en} januari aanstaande.

TONGEREN, DEN 2 DECEMBER.

Z. H. Pius IX heeft den 19^{en} dezer de leerlingen der duitsche en noord-amerikaansche collegien ontvangen. In antwoord op de gelezene Adressen heeft de H. Vader tot de *Duitschers* gezegd, dat zij, wanneer zij in hun vaderland wederkeeren, er eene verschrikkelijke vervolging zullen vinden, welke die van Juliaan den apostaat herinnert. Dien ten gevolge moeten zij zich met geduld en sterke wapenen, ten einde de worsteling te onderstaan, en hierin de roemrijke voorbeelden der geestelijkheid van hun land navolgen.

Pius IX heeft zich vervolgens tot de *Amerikanen* gewend en hun gezegd: « In Duitschland is de vrijheid onderdrukt, maar bij u is dezelve volkomen, bijna bovenmatig of ten minste zeer gevaarlijk. Voor u dan is de trouwe beoefening der wetten van Jesus-Christus en eene volle overwinning op u zelve eene bijzonder noodige deugd, ten einde de bekoringen en de slechte voorbeelden te overwinnen. »

De roemrijke adel heeft aan het Vaticaan, door tusschenkomst van de « Vereeniging voor de katholieke belangen, » lokalen ter beschikking gesteld ten behoeve van bewoners der opgeheven kloosters. Het aanbod is in dank aangenomen en de Paus heeft reeds aan verscheidene religieuze een bewijs van inkwartiering laten ter hand stellen, op vertoon waarvan zij bij katholieke families woning en verpleging hebben gevonden.

De Kamer.

Zitting van 28 november.

De zitting wordt om 2 1/2 uur geopend.

Aan de dagorde staat de discussie van spoedig verslagen over petitiën.

Inwoners van Antwerpen klagen over de willekeurige handelwijze van den statieoverste van Leuven en zijne onderhoorigheden.

De heer **COREMANS**. — Ik bestrijd niet de besluiten van het verslag, waarbij de verzending der petitiën aan den minister van binnenlandsche zaken gevraagd wordt. Het ernstig en nauwkeurig onderzoek van het dossier zal hem, hoop ik, de innige overtuiging geven dat het meer dan tijd is om recht te laten wedervaren aan de grieven der vlaamsche bevolkingen in bestuurlijke zaken. Maar het verzoekschrift zou ook moeten verzonden worden aan de ministers van openbare werken en justitie. De ambtenaars der statie van Leuven hebben zich schuldig gemaakt aan zeer afkeurenswaardige, ja zelfs walgelijke feiten. Al de personen die er het voorwerp van waren, de slachtoffers zelve van de willekeurige handelwijze en der gewelddaden van deze ambtenaars, zijn rechterlijk vervolgd geworden. Er is geene vervolging ingespannen tegen de ambtenaars van Leuven. Nogtans bewijst de vrijspraak der personen, die op de bank der beschuldiging gebracht waren, zonneklaar, dat het ongelijk niet langs kunnen kant was. Ik vraag dus de verzending der petitiën aan de ministers van openbare werken en van justitie.

De heer **MONCHEUR** verklaart dat de statieoverste van Leuven een voorbeeldig ambtenaar is, en dat een onderzoek bewezen heeft, dat hij zich zeer goed heeft gedragen. Zijn de Antwerpenaars vrijgesproken, dan was het oudat men hunne identiteit niet kon vaststellen. De statieoverste en politiecommissaris werden niet vervolgd, omdat men hun niets te verwijten had.

De heer **COREMANS**. — Volgens de woorden zelve van den heer Moncheur kan men zien, dat het onderzoek, gedaan in het departement van openbare werken, niet ernstig was. Men heeft er maar de betrokken ambtenaars gehoord. Het is onnauwkeurig te beweren dat de petitionarissen dronken waren. Men heeft eenen Antwerpenaar de boeien aangedaan (Gelach links.) Gij licht, maar ik vraag u, wat zoudt gij zeggen indien men u de handboeien aandede omdat gij rookende in eene wachtzaal gaat! Die hatelijke handelwijze is door iedereen afgekeurd geworden. De Kamer mag het onderzoek niet weigeren. Er is kwestie van eene erge inbreuk op de persoonlijke vrijheid. (Gelach links.) Uw gelach bewijst niets. Ik dring aan op het onderzoek. Reeds zegt het rechterlijk onderzoek mij langs welken kant het ongelijk is.

Minister **BEERNAERT**. — Het onderzoek van het bestuur was zeer ernstig en een nieuw zou noodig zijn. De beschuldigde statieoverste is een zeer achtbaar ambtenaar en eene der eerste daden van mijn bestuur was hem te bevorderen.

LINKS. — De dagorde!

De heer **DELEHAYE**. — De dagorde ware eene beleediging voor de vlaamsche bevolkingen.

De **VOORZITTER**. — De dagorde wordt regelmatig gevraagd, ik ga ze in stemming leggen.

De heer **COREMANS**. — De naamoproeping.

De heer **DELEHAYE** protesteert te midden van het gerucht.

De dagorde wordt in stemmen gelegd hij naamoproeping; slechts 59 leden beantwoorden. Gevolgenlijk wordt de stemming tot morgen uitgesteld, daar de Kamer niet meer in getal is.

De zitting wordt om 3 3/4 uur beëindigd.

L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ et d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois de décembre est en vente chez M. COLLÈS. Avec carte. Prix 25 centimes.

Procès Bazaine.

Trianon, 28 november.

In deze laatste afdeling van het getuigenverhoor, « de overgaaf, » moeten 34 getuigen gehoord worden op aanvraag der beschuldiging en 4 op verzoek der verdediging.

Kolonel Villette, aide de camp van maarschalk Bazaine, doet met veel ontroering verslag over zijne zending om over de overgaaf te onderhandelen. De Duitschers weigerden toegavingen, zij stemden maar toe in den défilé, zij weigerden toe te stemmen in de vernieling der vaandels door de Franschen.

Trianon, 29 november

Generaal Coffinières betwist de nauwkeurigheid van het proces-verbaal des krijgsraads van 26 oktober. Er wordt lezing gehouden van de getuigenis van generaal Soleille aangaande de vaandels. Generaal Soleille stelt vast dat twee tegenstrijdige bevelen door maarschalk Bazaine gegeven werden, eerst om de vaandels te verbranden, daarna om ze niet te verbranden, wijl de Duitschers oischten dat zij overgeleverd werden.

Binnenland.

Te Herzele, bij Felix Van Damme, op den Dries, is een zonderling kopp I canariëvogels. Eene eerste maal, sedert februari, kwamen er vier eiers, die vier jongen uitbaeiden; de tweede maal zes eieren, waarvan vier jongen; de derde maal vier eieren en vier jongen; de vierde maal vijf eieren en vijf jongen, die echter bezweken ten gevolge van de warmte; de vijfde maal drie eieren, waar niets van voorikwam; de zesde maal, wederom drie eieren, onvruchtbaar; de zevende maal vier eieren, en vier jongen uitgebroeid, die vergingen van de koude nachten. Eene achtste maal, vier eieren welke nu gebroeid worden. Dus: op omtrent tien maanden drie en dertig eieren, waarvan twaalf jongen.

Dit is zeker een raar geval!

— Men leest in de *Gazette* van Brussel: Een goed voorbeeld. — Bij eenen beenhouwer der Strostraat is het vleesch « veertig centiem » den kilo afgeslagen. En deze beenhouwer zegt dat hij nog zeer goede zaken doet. Wat moeten dan de overige beenhouwers der stad winnen, die maar hun vleesch 10 centiem hebben afgeslagen? En dan de groote hoop dergenen die horeganaam niet afsiaan!

— *We zijn er uit!* — Een zeer ernstig man, « un homme des plus sérieux, » zegt de *Echo du Parlement*, zendt ons uit Hasselt den volgende brief:

« De duarte der kolen verwerkt, sedert eenigen tijd, de wanhoop niet alleen van de arme huisgezinnen, maar ook van eene menigte machtige nijverheidsmaatschappijen.

» Zou de toestand aan zijn einde geraakt zijn? »

» Ik ben lamelijk geneigd om het te gelooven, want sedert twee dagen zie ik te Hasselt niets anders branden dan straatmodder en aarde van het veld.

» Ge zult mij zeggen dat dit niet geloofbaar is, en nogtans is het zoo.

» Eergisteren doorliep een arme boer uit onze omstreken, wier naam het mij spijt niet te kunnen opgeven, de herbergen der stad met eenen zak bevattende aarde. Hij zegde dat hij het middel gevonden had om vuur te stoken met aarde, doortrokken met eene oplossing sodazout (sel de soude). Hij heeft de proef genomen in tegenwoordigheid van een talrijk publiek, en ik moet zeggen dat hij gelukt is.

» Des anderendags stond gansch de stad in opschudding. Iedereen wilde zelf de proef wagen. Ik heb gedaan zooals iedereen. Volgens

de opgave van den boer heb ik eenen kolenbak gevuld met een vierden klein gruis en drie vierden plantaarde; ik heb voor 5 centiem sodazout doen koopen, dat ik liet smelten in eenen halven liter warm water; daarna heb ik alles gemengd, en het aldus verkregen product was voldoende om mijne kamer te verwarmen van 2 uur naonot tot 7 uur 's avonds, op welk uur ik u deze regelen schrijf.

» De proef is gemakkelijk te nemen en kost weinig. Ik raad u ze op uwe beurt te wagen, en machtig u mijnen brief af te kondigen, als gij denkt dat het de moeite waard is.

» Aanvaard, enz. » C. »

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

EENE PETROLEUSE.

Gisteren had er bij den onderzoeksrechter, de heer de Loverdo, een zonderling tooneel plaats. Hij ondervroeg eene vrouw, Vrecc genaamd, welke aangehouden was, omdat zij met ongezeldde fosfoorstekens had geleurd.

Die misdaad, alhoewel zij er reeds vroeger was van beticht, was niet groot, en de vrouw was op het punt in vrijheid gesteld te worden, toen men eene laatste getuige, de vrouw Ledau binnenbracht. Zoodra deze de vrouw had gezien, riep zij uit: Welhoe! heeft men deze vrouw aangehouden om met fosfoorstekens te hebben geleurd?... Weet gij dan niet wie zij is?... Het is een gewezen koopvrouw in gebraden aardappels, zij woont 167, rue d'Allemagne. Onder de *Commune* was zij marktenster van het 70^e regiment en droeg eenen pluimenhoed als een generaal.

— Dat is niet waar, huilde de vrouw Vrecc.

— Ga voort, zegde de heer de Loverdo, tot vrouw Ledau.

— Ja, gij waart marktenster... gij hebt zelfs al de huizen van de *rue Royale* in brand gestoken, ik stond er bij, en zag u eenen gendarm dooden. Een schoon man, M. de rechter... Hij smeekte, dat zij hem voor zijne vrouw en kinderen zou gespaard hebben; maar zij deed hem tuimelen, terwijl zij hem *charogne* toeriep; zij loste haren revolver tusschen zijne schouders. Hij viel neêr als een os, en zijn bloed spatte op haar...

De vrouw Vrecc deed eene beweging, als om zich op hare betichtster te werpen; maar de heer de Loverdo belde, en de municipale garden grepen het wijf vast.

Onmiddellijk werden er bij de politie inlichtingen wegens haar genomen, en men bestatigde, dat al de haar ten laste gelegde feiten echt waren. Men bracht den heer de Loverdo de fotografie van de vrouw Vrecc, in marktensterskleeding, met eenen hoed op het hoofd, zooals de regimentsvrouwen van het 91^e, en eene revolver in de hand.

De vrouw Vrecc is onmiddellijk naar Versailles gevoerd, en ter beschikking van den krijgsraad gesteld.

Het is inderdaad zonderling, dat deze *petroleuse* aangehouden werd, omdat zij fosfoorstekens verkocht.

Italië.

Rome, 28 november.

Het finantiële vertoogt zegt:

Het deficit behelst 50 miljoen voor 't leggen der ijzeren wegen.

Uit hoofde der volledige vervulling van de genomene verbintenissen zal de minister voor het tijdstip der verbeteringen van het budget geene nieuwe werkstukken aannemen.

De natuurlijke verhooging der ontvangsten is zeer merkwaardig geweest. Nochtans, zegt de minister, dat men zich op dat enkel hulpmiddel niet moet verlaten.

Hij gelooft, dat eene hervorming op het stelsel der belastingen noodzakelijk en nuttig is. Maar uitslagen zijn traag en trapsgewijs. Ook moet men voor het oogenblik op deze bron niet rekenen.

De minister gelooft het niet ongepast van geene belasting op de gewoone noch andere nieuwe belastingen voor te stellen.

Hij hoopi 50 miljoen te kunnen vinden met de bestaande belastingen eene meerdere opbrengst te doen geven.

Hij stelt voor eene reeks van ontwerpen over mobilie bezit, over het maarkrecht, het enregistremet en het zegelrecht, ten einde de werking des gouvernementa te versterken.

Hij belast het zegelrecht op de beurshandelingen met eenen kleinen geëvenredigden taks.

Hij past de tabaksregie in Sicilië toe.

Hij stelt eenige beperkende regelen in op de uitgaven der gemeenten. Tot de kwestie van den omloop van het papier overgaande, stelt de minister voor, dat de duizend miljoen door een syndicaat van zes banken uitgegeven worden. Dit zal het eenigste papier aan gedwongen

koers zijn.

De banken zullen voor hunne rekening maar het driedubbel hun kapitaals mogen uitgeven. Hun papier zal voor drie jaren eenen wettigen koers hebben.

Het gouvernement zal het recht hebben van dezen omloop tot 't vierdubbel te laten klimmen.

Van de onzuivere winstdezer verhooging zal de staat de twee derden nemen.

Sedert dat Victor-Emmanuel koning van het « éné en vrije » Italië geworden is, leven de Romeinen en al de Italianen in een echt luitelkerland, gelijk al de « liberale » bladen van Europa van den geweldadigen aanslag voorspelden. Men kent het ontzaglijk deficit, dat in de rijkskassa is; men kent de drukkende belastingen, die op den nek der burgers geworpen zijn; men kent de plundering der kloosters. Wil men weten, hoe het aldaar gesteld is met de openbare veiligheid? Ziehier:

In oktober laatsleden zijn er in dat benijdenswaardig koninkrijk niet min dan 725 booswichten in hechtenis genomen. In september, 't is waar, bedroeg het getal aangehouden bandieten maar 579! Op de 725 waren er 56, die bloed hadden vergoten.

Dat gebeurt onder de regering van de vrijheid, van de burgerlijke onvoogding!

Spanje.

Dezer dagen is er eene groote vergadering gehouden door de konstitutionnele partij, ten huize van baren aanleider, maarschalk Serrano, hertog della Torre.

Maarschalk Serrano verklaarde te dier gelegenheid, dat hij bereid was aan het gouvernement onvoorwaardelijk al zijne ondersteuning te schenken, indien dit strijden wil voor de groote maatschappelijke grondbeginsels. Nogtans vloede er uit het einde zijner redevoering voort, dat hij aan zijne revolutionnaire grondbeginsels niet verzaken wilde.

M. Ayala moest in dezelfde vergadering uitlegging geven over de inschrijving der 40 leden bij de alfonsistische partij. De redenaar deed zijn opperste best, om hieroe te geraken en als eene merkwierdigheid hiervan, bekende de redenaar, dat eene alfonsistische oplossing, op een gegeven oogenblik, goed kon zijn, maar dat bij M. Ayala, dit oogenblik met droefheid zou zien naderen. Zoodra dit tijdstip aangebroken was, zou hij tot het geprivéed leven terugkeeren.

Admiraal Topete sprak in denzelfden zin en zegde dat de alfonsistische oplossing door de natie kon aangenomen worden; maar dat hij, M. Ayala zou navolgen, hoewel hij nooit geroepen had; « Weg met de Bourbonen! »

Dat was eene moeielijke kwestie voor de aanhangers van den zoon van koningin Isabella, MM. Romeo Ortiz en Fernandez della Hoz, verklaarden dan ook hunne onverdeelde genegenheid voor don Alfonso, terwijl zij hevige bestreden werden door M. Moreno Martinez.

Na deze was de beurt aan MM. Alba, Groizard, Balaguer en Montija de Blas, welke de revolutionnaire leerstelsels verdedigden. Op voorstel van M. Sagasta besloot eindelijk de vergadering, het monarchieke vaandel niet op te steken, maar het gouvernement te blijven ondersteunen, zolang dit zou toonen de verdediger der orde en der konervative grondbeginsels te zijn.

De vergadering stelde verder voor, al diegenen te aanzien als ontslaggeende leden, welke deze politiek niet zouden goedkeuren, en eindigde met de benoeming eener commissie, welke voor zending heeft, de besluiten der Cortes aan de komiteën der provinciën mede te deelen. Zij is samengesteld uit MM. Sagasta, Topeta en Layarto.

Hieruit blijkt duidelijk, dat don Alfonso niet aan zijne pretentiën verzaakt heeft en dat, zondra het revolutionnaire element zal uitgewoed hebben, de monarchisten er wel nabij zullen zijn elkander te bevesten om de bovenhand te bekomen, zonder hierbij veel aan het vaderland te denken.

En terwijl het republikeinsch gouvernement op alle tonen viktorie zingt, wenschen zich de Carlisten geluk met hunne ondernemingen, die volgens hun zeggen, dagelijks beter worden.

Volgens het beweren der carlistische agenten te Madrid, zijn de republikeinsche kolommen in de provincie Catalonië geheel en gansch ontzenuwd en is er de tuchteloosheid tot het uiterste gedreven. De Carlisten doorkruisen vrijen onbelemmerd de vier provinciën, en de bevolking, wel verre van zich vijandig te toonen aan de koninklijke soldaten, onthaalt hen met geestdrift.

Karel VII is nog altijd te Estella, waar de republikeinsche verangenen niet beter vragen dan ingelijfd te worden onder de koninklijke vlag, waarmede allen weldra hopen op te rukken naar Madrid.